

vet, ikke mindst har skuffet mig, at et parti som SF med sit udgangspunkt i venstrefløjen, men også et parti som Kristeligt Folkeparti med sit udgangspunkt i den kristne moral, har kunnet tilslutte sig sådan noget her, fordi det er jo selve skabningen, man nu gør til genstand for storkapitalistisk monopolvirksomhed.

Derfor vil jeg da også håbe, at når nu det her har givet stof til eftertanke i SF på en aldeles positiv måde, som jeg allerede har været inde på, så kunne det jo være, at det også på lignende vis gav stof til eftertanke hos Kristeligt Folkeparti. Det ville jeg da i hvert fald håbe. Og vi har jo stadig væk til gode at høre, om det også skulle være tilfældet. Så kan det jo ende med i virkeligheden at blive en helt fremgangsrig dag.

Så endelig til ministeren: Jeg håber ligesom SF, at vi kan få en meget grundig gennemgang af de her forskellige problemer under udvalgsarbejdet, for selv om nu slaget blev tabt i første omgang i EU med hensyn til vedtagelsen af direktivet, så må vi jo prøve at kæmpe til strengen om de konkrete punkter og gøre, hvad der kan gøres her i implementeringsfasen. Det bliver jo ganske vist noget af en kamp op ad bakke, men det må vi jo så gå i gang med. Jeg kan i hvert fald tilsiige, at Enhedslisten vil være indstillet på at stille spørgsmål til det under udvalgsarbejdet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg er da glad for, at Enhedslistens ordfører kom i tanke om, at han måske havde en forbeholdsfælle i Kristeligt Folkeparti. Så var han derefter ligesom ved at tage højde for, at vi allerede havde tilsluttet os her, hvad vi jo ikke har. Derefter appellerer han så smukt til mig, og det er ikke forgæves eller for at sige det sådan: Jeg har ikke på forhånd givet min tilslutning til det lovforslag her. Vi synes også, at det er dybt problematisk. Det er et meget vigtigt forslag, og vi erkender jo, at der er store muligheder i den teknologi, der ligger her. Vi erkender også, at vi ved at sætte for stramme rammer omkring den udelukker os fra nogle muligheder, for en udvikling.

Men levende dyr er ikke undtaget i patentlovgivning, og der står: Denne adgang er ved lovforslaget begrænset væsentligt, idet det ikke er tilladt at patentere dyr, der påføres lidelser, medmindre der derved kan opnås en betydelig medicinsk nytteværdi for mennesker eller dyr. Har vi virkelig ret til at påføre dyr lidelser for at

tilfredsstille vores behov for udvikling osv.? Det er jeg dybt i tvivl om.

Der står, at der er et udtrykkeligt forbud mod patent på det menneskelige legeme på alle stadier af dets opståen – det foreslås indført i en særskilt bestemmelse i lighed med direktivet. Det lyder umiddelbart tilfredsstillende, men også det vil vi selvfølgelig børe i. Og hvis Enhedslistens ordførers bekymringer med hensyn til ulandenes muligheder er rigtige, er det klart, at vi ikke kan støtte det forslag her. Det er helt oplagt, at vi ikke kan det. Så er det i øvrigt ikke første gang, Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten stemmer alene sammen. Det har vi da prøvet i andre sammenhænge heldigvis, og det kan ske, at det er her, vi kommer til det igen.

Vi kan ikke umiddelbart give vores tilslutning til det her. Vi vil meget gerne deltage i udvalgsarbejdet og håber, vi får nogle ting opklaret.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

En ændring af patent- og varemærkelovgivning på det bioteknologiske område er en nødvendighed. Der sker så stor en udvikling, at det er nødvendigt, at vi forsøger at skabe klarhed over hele området. Det går så stærkt, at det er derfor, jeg bruger ordet »forsøger«. Så det her er rigtigt.

Vi i Frihed 2000 kan støtte det her lovforslag, og vi er glade for, at det præciseres, at der nu ikke kan tages patent på det menneskelige legeme. Og noget, der er meget vigtigt, hvis vi tænker nogle år frem – det lyder måske mærkeligt i dag – det er, at det præciseres, at der ikke kan tages patent på befrugtede æg og fostre. Det lyder måske mærkeligt i dag, men om nogle år er det vigtigt at vi har det fastslået. Derfor kan vi støtte lovforslaget.

En helt anden, måske mindre ting, men noget, der virkelig er vigtigt for landmændene her i Danmark, er, at det fastslås, at en landmand, der anvender sit eget høstudbytte til at så med igen – jeg tænker her på såsæd – ikke på nogen måde kan opkræves nogen patentafgifter. Det bliver nu slået fast, at det kan han ikke blive afkrævet. Han må bruge sin egen sæd til at så igen. Det er også noget, vi kan lide, og det kan vi støtte.

Vi vil under udvalgsarbejdet stille et par spørgsmål, måske nogle, der ikke er i direkte sammenhæng med det her, men jeg tænker på, hvordan patentsamarbejdet i øvrigt går i EU.